

ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21
ของสถานศึกษาเอกชน กลุ่มเขตกรุงธนใต้ กรุงเทพมหานคร
Administrative Factors Teacher Competency Development in the 21st
Century of Private School South Krungthong District, Bangkok Metropolis

ศิริพร แก้วหอม^{1*}, สุตทิวรรณ ตันติโรจนาวงศ์² และ ศจี จิระโร³
Siriporn Kaewhom^{1*}, Suttiwan Tuntirojanawong² and Sajee Jiraro³

¹นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาบริหารการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

*Corresponding author E-mail: siriporn.enjoy999@gmail.com

²Ed.D.(Educational Administration) รศ.ดร. สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

E-mail: suttivan.tun@stou.ac.th

³ค.ด.(การวัดและประเมินผลการศึกษา) ผศ.ดร. สำนักทะเบียนและวัดผล มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

E-mail: sajee.jir@stou.ac.th

Received: November 16, 2023 / Revised: December 5, 2023 / Accepted: December 29, 2023

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัจจัยการบริหารที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 ของสถานศึกษาเอกชน กลุ่มเขตกรุงธนใต้ กรุงเทพมหานคร 2) ศึกษากระบวนการพัฒนาสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 ของสถานศึกษาเอกชน กลุ่มเขตกรุงธนใต้ กรุงเทพมหานคร 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการบริหารกับการพัฒนาสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 ของสถานศึกษาเอกชน กลุ่มเขตกรุงธนใต้ กรุงเทพมหานคร และ 4) ศึกษาปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 ของสถานศึกษาเอกชน กลุ่มเขตกรุงธนใต้ กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูในสถานศึกษาเอกชน กลุ่มเขตกรุงธนใต้ กรุงเทพมหานคร จำนวน 234 คน ได้จากการเปิดตารางของเครจซีและมอร์แกน ทำการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยการบริหารสถานศึกษา ได้แก่ การกำหนดนโยบายการบริหารและปฏิบัติงาน แรงจูงใจในการปฏิบัติงาน ลักษณะงาน ความสำเร็จของงาน ความสัมพันธ์ภายในองค์กร บรรยากาศภายในองค์กร มีค่าความเที่ยง เท่ากับ .838, .909, .887, .898, .915, .908 ตามลำดับ และการพัฒนาสมรรถนะของครูในศตวรรษที่ 21 มีค่าความเที่ยง เท่ากับ .975 สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน ผลการศึกษา พบว่า 1) ปัจจัยการบริหารของสถานศึกษาเอกชน กลุ่มเขตกรุงธนใต้ กรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยสูงสุดไปหาค่าเฉลี่ยต่ำสุดดังนี้ การกำหนดนโยบายการบริหารและปฏิบัติงาน ลักษณะงาน ความสำเร็จของงาน บรรยากาศภายในองค์กร แรงจูงใจในการปฏิบัติงาน และความสัมพันธ์ภายในองค์กร 2) การพัฒนาสมรรถนะของครูในศตวรรษที่ 21 กลุ่มเขตกรุงธนใต้ กรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุด เรียงตามลำดับดังนี้ การบริการที่ดี จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ การพัฒนาผู้เรียน การบริหารจัดการชั้นเรียน การทำงานเป็นทีม และอยู่ในระดับมาก โดยเรียงตามลำดับดังนี้ ภาวะผู้นำครู การมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน การบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาตนเอง การวิเคราะห์ สังเคราะห์และวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน การสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชน 3) ปัจจัยการบริหารสถานศึกษาของสถานศึกษาเอกชน กลุ่มเขตกรุงธนใต้ กรุงเทพมหานคร ในภาพรวมมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการพัฒนาสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 อยู่ในระดับสูง และ 4) ปัจจัยการบริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 ของสถานศึกษาเอกชน กลุ่มเขตกรุงธนใต้

กรุงเทพมหานคร 4 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 ของสถานศึกษาเอกชน กลุ่มเขตกรุงธนใต้ กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .01 ตามลำดับ ได้แก่ บรรยากาศภายในองค์กร ความสำเร็จของงาน ลักษณะงาน และความสัมพันธ์ภายในองค์กร คิดเป็นร้อยละ 51.30

คำสำคัญ : ปัจจัยการบริหาร, สมรรถนะครู, ศตวรรษที่ 21, สถานศึกษาเอกชน

Abstract

The objectives of this research were to study 1) administrative factors affecting teacher competency development in the 21st century of private schools under South Krungthon District, Bangkok Metropolis 2) to find factors for developing the 21st century of private schools under South Krungthon District, Bangkok Metropolis 3) to study the relationship between administrative factors and the competency development of the teachers in the 21st century of private schools under south Krungthon District, Bangkok Metropolis and 4) to study administrative factors affecting the competency development of the teachers in the 21st century of Private schools under South Krungthon District, Bangkok Metropolis. The research samples comprised of 234 teachers in private schools under South Krungthon District, Bangkok Metropolis, obtained by opening tables of Krejcie and Morgan. The instrument used was a questionnaire on setting administrative policies and on operation assignment, job descriptions, job achievements, organization internal relationship, and creating work atmosphere. The reliability values were .838, .909, .887, .898, .915, and .908, respectively. For teacher development competency in the 21st century, the reliability value was .975. Statistics used in data analysis were mean, standard deviation, Pearson's product moment correlation coefficient, and stepwise multiple analysis. The results of the study revealed that 1) administrative factors of private educational institutions South Krungthon District, Bangkok Metropolis at a high level when considering each aspect in order of the highest average to the lowest average, as follows: setting management and operating policies, job descriptions, job success. Atmosphere within the organization motivation for work and relationships within the organization 2) developing teacher competency in the 21st century, South Krungthon District, Bangkok Metropolis at a high level when considering each aspect, it is at the highest level. Arranged in order as follows: good service ethics and professional ethics student development classroom management and at a high level. They are arranged in order as follows: Teacher leadership, focusing on results in work performance. Curriculum administration and learning management self-development, analysis, synthesis and research for student development building relationships and cooperation with the community 3) Factors in educational institution administration of private educational institutions South Krungthon District, Bangkok Metropolis Overall, there is a high level of positive relationship with the development of teacher competency in the 21st century and 4) factors of educational institution administration that affect the development of teacher competencies in the 21st century in private educational institutions. South Krungthon District, Bangkok Metropolis: 4 areas that affect the development of teacher competencies in the 21st century in private educational institutions, South Krungthon District, Bangkok Metropolis statistically significant, respectively, are the atmosphere within the organization. Aspects of success of the work Job characteristics and relations within the organization, 51.30 percent, with statistical significance at the .01 level.

Keywords: Administrative factors, Teacher competency, 21st century, Private schools

บทนำ

จากสภาพการณ์เปลี่ยนแปลงในโลกปัจจุบันที่ประเทศทั่วโลกต้องใช้กลยุทธ์ต่าง ๆ ทั้งในด้านความร่วมมือและการแข่งขันด้านสินค้าบริการและบริการเพื่อความอยู่รอด และผลประโยชน์ของประเทศ โดยเฉพาะการก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนที่มีการเปิดเสรีด้านการค้าและการบริการ โดยเฉพาะการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม การเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ จึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการปรับตัวในโลกอนาคต เป็นเหตุผลสำคัญประการหนึ่งที่ประเทศทั่วโลก กำลังตระหนักถึงการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 ที่จำเป็นต้องเร่งพัฒนากำลังคนให้มีคุณภาพเทียบมาตรฐานสากลและกลไกที่สำคัญอย่างหนึ่งในการพัฒนากำลังคนสู่มาตรฐานสากล คือ การพัฒนาระบบการศึกษาซึ่งเป็นรากฐาน เป็นแนวคิดสำคัญในการเชื่อมโยง และสร้างความร่วมมือระหว่างการศึกษาทุกภาคส่วนได้ อีกทั้งการศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย ยังส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิตตามทักษะในศตวรรษที่ 21 เพื่อให้คนไทยที่มีความรู้ความสามารถตรงตามความต้องการของตลาดแรงงานทั้งในระดับประเทศและระดับนานาชาติ รวมทั้งการมองเห็นถึงเส้นทางการเรียนรู้และความก้าวหน้าอย่างชัดเจน (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560) โดยทั่วไปแล้วการศึกษา คือ เครื่องมือสำคัญในการพัฒนาคนและสังคม กล่าวคือ การศึกษาจะพัฒนาคนให้มีคุณลักษณะตามที่สังคมต้องการ เพื่อให้คนเป็นปัจจัยในการพัฒนาสังคมต่อไป ดังนั้นการศึกษาจึงต้องแสดงบทบาทให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมโดยรวม (UNESCO, 2011, อ้างถึงใน วนิดา ภูษานี, 2564) การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาคนให้มีคุณลักษณะตามที่สังคมต้องการเพื่อให้คนเป็นปัจจัยในการพัฒนาสังคมต่อไป ดังนั้น การศึกษาจึงต้องแสดงบทบาทให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมโดยรวม สังคมโลกและสังคมไทยกำลังก้าวเข้าสู่ศตวรรษที่ 21 อันเป็นยุคที่มีความสลับซับซ้อนและมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทำให้การศึกษาของไทยถึงเวลาปรับเปลี่ยน เพื่อให้การศึกษาสามารถสร้างผลผลิตได้สอดคล้องกับความต้องการและบริบทของสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยผ่านการศึกษาในระบบเป็นหลัก และในยุคปัจจุบันสังคมมีอัตราการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วมากนักคิดในแวดวงต่าง ๆ ของโลก และประเทศไทยก็ให้ความสนใจกับสภาพสังคมเป็นอย่างยิ่ง

ปัจจุบันรูปแบบการจัดการศึกษาเปลี่ยนไปจากเดิมด้วยองค์ความรู้ที่เปลี่ยนไป เทคโนโลยีที่พัฒนามากขึ้น พฤติกรรมของมนุษย์ที่ปรับเปลี่ยนไปตามกาลเวลา ทฤษฎีการศึกษาแบบเดิมอาจใช้ไม่ได้ผลเท่าที่ควร รูปแบบการเรียนรู้จึงจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนให้ทันต่อยุคสมัย กระบวนทัศน์การศึกษาของไทยในอดีต ครูจะเป็นผู้ที่ถ่ายทอดความรู้ให้กับผู้เรียนเพียงอย่างเดียว ผู้เรียนมีหน้าที่รับความรู้จากครูผู้สอน ซึ่งแตกต่างจากปัจจุบันที่มีการนำเอาเทคโนโลยีเข้ามามีส่วนร่วมในการถ่ายทอดความรู้จากครูผู้สอนให้กับนักเรียน การเปลี่ยนวิธีการศึกษาในศตวรรษใหม่ให้สอดคล้องและสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของโลก นับวันจะมีการเปลี่ยนอย่างรุนแรงมากขึ้น “Teach Less” และ “Learn More” เป็นคำที่มีความน่าสนใจ ด้วยการเปลี่ยนแปลงเป้าหมายจาก “ความรู้ (Knowledge) ไปสู่ทักษะ (Skill or practices)” การพัฒนาคุณภาพการศึกษาของชาติในการสร้างทรัพยากรมนุษย์ให้มีขีดความสามารถ และศักยภาพตั้งแต่วัยเด็ก เมื่อโลกก้าวเข้าสู่ศตวรรษที่ 21 ต้องยอมรับว่าการศึกษาเป็นหนึ่งในเรื่องที่ทำลายต่อการคิดค้นแนวการสอนที่เชื่อมโยงกับความเป็นผู้นำค่านิยม และสร้างความเป็นพลเมืองให้กับเยาวชนรุ่นใหม่ ซึ่งถือเป็นกลไกสำคัญต่อการขับเคลื่อนประเทศ และสังคมโลกอนาคต (อารียา ธีรวัช, 2560) การพัฒนาระบบการจัดการศึกษา และการพัฒนาหลักสูตรทางการศึกษา จะต้องให้ความสำคัญกับการยกระดับความรู้ให้มีคุณภาพ และได้มาตรฐานสากลควบคู่ไปกับการส่งเสริมการเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นและปลูกฝังคุณธรรมการสร้างวินัย การมีจิตสาธารณะความตระหนักถึงผลประโยชน์ของส่วนรวมมากกว่าส่วนตน และสืบสานวัฒนธรรมและขนบประเพณีอันดีงามของไทย (ณรงค์ พิพัฒนาศัย, 2557)

ดังนั้นการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ต้องก้าวข้ามสาระวิชาไปสู่การเรียนรู้ “ทักษะเพื่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21” ที่นักเรียนจะต้องเรียนรู้ด้วยตนเอง ครูเป็นเพียงคนที่ช่วยออกแบบ การเรียนรู้และอำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน การบริหารจัดการศึกษาให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ซึ่งการจัดการศึกษาในปัจจุบันมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีทักษะแห่งการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 โดยผู้เรียนจะต้องมีความใฝ่รู้ สามารถคิดวิเคราะห์วิจารณ์ ริเริ่มสร้างสรรค์ มีความรู้ในสาขาวิชา และมีมาตรฐานจริยธรรมของวิชาชีพ (Partnership for 21st Century Skills, 2008) โดยการนำรูปแบบการเรียนรู้สู่การ

เปลี่ยนแปลงมาใช้ในการจัดการศึกษา (Transformative learning) เพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการคิดแก้ปัญหาเข้าใจตนเอง สามารถปฏิบัติงาน และดำรงชีวิตร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้ (วิจารณ์ พานิช, 2558) ครูผู้สอนก็ต้องมีทักษะในศตวรรษที่ 21 เช่นเดียวกัน และเมื่อโลกเปลี่ยนไป การจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 ย่อมเปลี่ยนไปเช่นเดียวกัน ครูจะไม่สามารถสร้างผู้เรียนให้มีทักษะในศตวรรษที่ 21 ได้ หากยังคงมีการจัดการเรียนการสอนโดยวิธีการเช่นเดิม แต่ครูต้องมีการจัดการเรียนการสอนโดยให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติและส่งเสริมผู้เรียนให้ได้ทำโครงการ ฝึกการทำงานเป็นทีม และให้นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง (วิจารณ์ พานิช, 2556) ครูจึงจะต้องมีสมรรถนะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 ซึ่งเป็นยุคเทคโนโลยีและการสื่อสารที่เต็มไปด้วยข้อมูลสารสนเทศที่หลากหลาย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงได้กำหนดสมรรถนะของครูในศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วย สมรรถนะหลัก (Core competency) และสมรรถนะตามสายปฏิบัติงาน (Functional competency) คณะกรรมการคุรุสภาได้กำหนดสาระความรู้ สมรรถนะและประสบการณ์ของผู้ประกอบอาชีพทางการศึกษา เช่น ครู ผู้บริหารสถานศึกษา และศึกษานิเทศก์ (ประกาศคณะกรรมการคุรุสภา, 2562) เพื่อเป็นการกำหนดมาตรฐานแก่ผู้ประกอบวิชาชีพครูทั้งนี้ในการบริหารการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ให้มีประสิทธิภาพ ครูต้องมีคุณลักษณะเป็นผู้ชี้แนะการเรียนรู้ (Learning coach) เป็นตัวแทนในการชี้แนะ ผู้ท่องเที่ยวแห่งการเรียนรู้ (Learning travel agent) ครูมีบทบาทในฐานะเป็นตัวแทนแห่งการเรียนรู้ (ณัฐกฤตา ยติกุลเกียร และพงษ์ภิญโญ แม้นโกศล, 2564) นอกจากนี้ ครูสามารถสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ คือ ครูทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยเหลือสนับสนุนให้ผู้เรียนพัฒนาตนได้เต็มตามศักยภาพ อาจใช้เทคโนโลยีมาเป็นแรงกระตุ้นสรรหาเทคนิคการสอนแบบใหม่เพื่อการดำรงชีวิตในสังคมที่ทันสมัยครูต้องเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ตลอดเวลา ครูต้องสร้างนิสัยให้นักเรียนรักการเรียนรู้ปรับเปลี่ยนความคิดได้ง่าย มีการเรียนรู้ อย่างต่อเนื่อง และสอนวิธีเรียนมากกว่าสอนเนื้อหา เพราะเนื้อหาในยุคสมัยนี้จะมากเกินไปกว่าที่จะเรียนรู้ได้อย่างพอเพียง มีการปรับเปลี่ยนอยู่ตลอดเวลา

ครูเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้พร้อมที่จะออกไปสู่สังคมที่มีการแข่งขันสูง และจากสภาพสังคมที่มีความเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 ส่งผลให้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนเปลี่ยนไป ฉะนั้นครูผู้สอนจึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีการพัฒนา ความรู้ ทักษะ และเจตคติที่ทำให้เกิดสมรรถนะของครูผู้สอน แต่การที่ครูผู้สอนจะมีสมรรถนะที่สูง ครูอาจจะต้องได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องจนเกิดความรู้ ทักษะและเจตคติที่ดี จนเกิดความสามารถในการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ได้บัญญัติไว้ชัดเจนในมาตรา 80 (3) โดยระบุว่า “จัดให้มีการพัฒนาคุณภาพครู และบุคลากรทางการศึกษาให้ก้าวหน้าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก” พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 มาตรา 52 ได้มีบทบัญญัติให้กระทรวงศึกษาธิการส่งเสริมให้มีระบบกระบวนการผลิต การพัฒนาครู ณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพ และมาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง

สถานศึกษาเอกชน ในกลุ่มเขตกรุงเทพมหานคร ถือเป็นอีกองค์กรหนึ่งที่มีการขับเคลื่อนด้วยวิธีการบริหารจัดการที่แตกต่างกับปัญหาและอุปสรรคที่สถานศึกษาเอกชนส่วนใหญ่ประสบ ได้แก่ คุณภาพการศึกษาที่เกิดจากระบบการบริหาร ระบบการจัดการเรียนรู้ และระบบกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน มีผลทำให้คุณภาพของนักเรียนในสถานศึกษาส่วนใหญ่ยังไม่เป็นที่น่าพอใจ (นุจิระห์ สาและอาแระ, 2561) ส่วนกระบวนการบริหารจัดการ ผู้บริหารควรส่งเสริมให้ครูใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง ควรเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการเสนอความคิดเห็นในการจัดการศึกษา ควรมีการปรับสภาพแวดล้อมในโรงเรียนให้เอื้อต่อการเรียนรู้ตลอดวัย ถูกสุขลักษณะ และควรพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและท้องถิ่น และควรจัดกิจกรรมส่งเสริมให้ผู้เรียนคิดวิเคราะห์ และคิดแก้ปัญหาได้ รวมทั้งควรมีวิธีการประเมินการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย (โรงเรียนอัสวาลูอิสลาม, 2563) ครูควรตระหนักถึงบทบาทหน้าที่ของตนเองในการพัฒนาสมรรถนะครูด้วยการสนับสนุนให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ร่วมกันกำหนดหลักสูตรและพัฒนาครูผู้สอนให้เป็นไปตามสมรรถนะ (Competency) ที่เป็นทิศทางเดียวกัน ควรมีระบบการติดตามและประเมินผลด้วยตนเอง (Self-assessment report) พร้อมกำหนดระยะเวลาในการติดตามของหน่วยงานต้นสังกัดเพื่อให้ครูผู้สอนมีสมรรถนะตามเกณฑ์มาตรฐานควรส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูผู้สอนได้พัฒนาตนเองให้มีสมรรถนะที่พร้อมในการ

จัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 ควรมีการส่งเสริมให้เกิดชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพหรือ Professional Learning Community เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ทางวิชาชีพด้านการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน (ฉัตรชัย หวังมีจมี, 2560)

การจัดการศึกษาของสถานศึกษาเอกชน กลุ่มเขตกรุงเทพมหานคร ได้ กรุงเทพมหานคร ซึ่งได้ให้บริการด้านการจัดการเรียนรู้แก่ชุมชนโดยเฉพาะในระดับประถมศึกษา เป็นองค์กรที่ได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 เนื่องจากโรงเรียนส่วนใหญ่มีครูและนักเรียนจำนวนน้อย และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาทำให้ประสิทธิภาพในการเรียนการสอนลดลง และจำนวนครูซึ่งอาจจะส่งผลไปยังผู้เรียนโดยตรง จึงจำเป็นที่ผู้บริหารจะต้องตระหนักในการพัฒนาครูและบุคลากรให้มีสมรรถนะของครูผู้สอนเพื่อให้ครูก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21

จากเหตุผลข้างต้น จึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจและตระหนักถึงความสำคัญที่จะศึกษาปัจจัยการบริหารที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะของครูในศตวรรษที่ 21 ในสถานศึกษาเอกชน กลุ่มเขตกรุงเทพมหานคร โดยมีตัวแปรที่มาจากทฤษฎีการวิเคราะห์ตามแนวความคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวกับปัจจัยการบริหารจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและสมรรถนะของครูในศตวรรษที่ 21 ที่มีความสอดคล้องกับข้อกำหนดของกระทรวงศึกษาธิการ โดยผลของการวิจัยอาจเป็นประโยชน์ในการบริหารและการพัฒนาครูให้มีสมรรถนะในการปฏิบัติงานที่ดีขึ้น สามารถพัฒนาต่อผู้เรียนในสถานศึกษาเอกชนและสังคมต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยการบริหารที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 ของสถานศึกษาเอกชน กลุ่มเขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาระดับการพัฒนาสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 ของสถานศึกษาเอกชน กลุ่มเขตกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการบริหารกับการพัฒนาสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 ของสถานศึกษาเอกชน กลุ่มเขตกรุงเทพมหานคร กรุงเทพมหานคร
4. เพื่อศึกษาปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 ของสถานศึกษาเอกชน กลุ่มเขตกรุงเทพมหานคร กรุงเทพมหานคร

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา ได้แก่ ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 ของสถานศึกษาเอกชน กลุ่มเขตกรุงเทพมหานคร กรุงเทพมหานคร
2. ขอบเขตด้านประชากร ได้แก่ ครูปฏิบัติหน้าที่การสอนในสถานศึกษาเอกชน กลุ่มเขตกรุงเทพมหานคร กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2566 จำนวน 636 คน
3. ขอบเขตด้านตัวแปร
 - 3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ปัจจัยการบริหารมี 6 ปัจจัย คือ 1) การกำหนดนโยบายการบริหารและปฏิบัติงาน 2) แรงจูงใจในการปฏิบัติงาน 3) ลักษณะงาน 4) ความสำเร็จของงาน 5) ความสัมพันธ์ภายในองค์กร และ 6) บรรยากาศภายในองค์กร
 - 3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 มี 11 ข้อ คือ 1) การมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน 2) การบริการที่ดี 3) การพัฒนาตนเอง 4) การทำงานเป็นทีม 5) จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู 6) การบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ 7) การพัฒนาผู้เรียน 8) การบริหารจัดการชั้นเรียน 9) การวิเคราะห์ สังเคราะห์และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน 10) ภาวะผู้นำของครู และ 11) การสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

สำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารสิ่งพิมพ์และเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยการบริหารงาน 6 ปัจจัย ที่ส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะของครูในศตวรรษที่ 21 ทั้ง 11 รายการ โดยได้นำแนวคิดจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดสมรรถนะของครูในศตวรรษที่ 21 ได้แก่ สมรรถนะหลัก 5 สมรรถนะ และสมรรถนะประจำสายงาน 6 สมรรถนะ เป็นคุณลักษณะของบุคคลเกี่ยวกับผลการปฏิบัติงาน ประกอบด้วย ความรู้ ทักษะ ความสามารถ และคุณลักษณะอื่นที่เกี่ยวข้องกับการทำงานของครูมาเป็นแนวคิดที่เกี่ยวกับการวิจัย แสดงดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและตัวอย่างวิจัย

ประชากร ได้แก่ ครูในสถานศึกษาเอกชนกลุ่ม เขตกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2566 จากโรงเรียน 25 โรงเรียน ที่เปิดสอนในระดับประถมศึกษา จำนวน 636 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากการเปิดตารางกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างเครชีและมอร์แกน (Krejcie & Morgan) จากนั้นทำการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Sampling Random Sampling) โดยมีครูปฏิบัติหน้าที่การสอนในสถานศึกษาเอกชน กลุ่มเขตกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2566 จำนวน 234 คน

เครื่องมือวิจัยและการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ทำงาน และตำแหน่งหน้าที่ในการทำงาน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยการบริหารของสถานศึกษาเอกชน กลุ่มเขตกรุงเทพมหานคร โดยลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับของลิเคิร์ต (Rating scale) จำนวน 30 ข้อ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับการพัฒนาสมรรถนะของครูในศตวรรษที่ 21 กลุ่มเขตกรุงเทพมหานคร โดยลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับของลิเคิร์ต (Rating scale) จำนวน 60 ข้อ

จากนั้นตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) โดยค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence: IOC) มีค่าอยู่ระหว่าง .80 – 1.00 และนำแบบสอบถามที่ผ่านการพิจารณาแล้วไปทดลองใช้ (Try out) เพื่อวิเคราะห์ความเที่ยง (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach's alpha Coefficient) พบว่าเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยการบริหารสถานศึกษา ได้แก่ การกำหนดนโยบายการบริหารและปฏิบัติงาน แรงจูงใจในการปฏิบัติงาน ลักษณะงาน ความสำเร็จของงาน ความสัมพันธ์ภายในองค์กร บรรยากาศภายในองค์กร มีค่าความเที่ยง เท่ากับ .838, .909, .887, .898, .915, .908 ตามลำดับ และการพัฒนาสมรรถนะของครูในศตวรรษที่ 21 มีค่าความเที่ยง เท่ากับ .975

ผู้วิจัยทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในสถานศึกษาเอกชน ให้ทำหนังสือถึงผู้อำนวยการสถานศึกษาเอกชน กลุ่มเขตกรุงเทพมหานคร แบ่งออกเป็น 7 เขต ได้แก่ เขตบางขุนเทียน เขตภาษีเจริญ เขตหนองแขม เขตราชบุรีบูรณะ เขตทุ่งครุ เขตบางแค และเขตบางบอน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการเก็บข้อมูล โดยผู้วิจัยได้แนบลิงก์ และ QR code ในการตอบแบบสอบถามผ่าน Google Form

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับเพศ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ทำงาน และตำแหน่งหน้าที่ นำมาวิเคราะห์ด้วยค่าร้อยละ (Percentage) และค่าความถี่ (Frequency)
2. วิเคราะห์ปัจจัยการบริหารของสถานศึกษาเอกชน กลุ่มเขตกรุงเทพมหานคร นำมาวิเคราะห์ด้วยค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)
3. วิเคราะห์ระดับการพัฒนาสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 ของสถานศึกษาเอกชน กลุ่มเขตกรุงเทพมหานคร นำมาวิเคราะห์ด้วยค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)
4. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการบริหารกับการพัฒนาสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 ของสถานศึกษาเอกชน กลุ่มเขตกรุงเทพมหานคร โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product-Moment Correlation Coefficient)
5. วิเคราะห์ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 ของสถานศึกษาเอกชน กลุ่มเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 183 คน คิดเป็นร้อยละ 78.21 มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 207 คน คิดเป็นร้อยละ 88.46 มีประสบการณ์ในการทำงาน 21 ปีขึ้นไป จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 41.88 และมีตำแหน่งเป็นครู จำนวน 218 คน คิดเป็นร้อยละ 93.16
2. ปัจจัยการบริหารของสถานศึกษาเอกชน กลุ่มเขตกรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.32, SD = .58) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยแต่ละปัจจัย พบว่า อยู่ในระดับมากทุกรายการ โดยเรียงค่าเฉลี่ยสูงสุดไปหาค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ การกำหนดนโยบายการบริหารและปฏิบัติงาน ($\bar{X}$ = 4.39, SD = .63) ลักษณะงาน ($\bar{X}$ = 4.38, SD = .58) ความสำเร็จของงาน ($\bar{X}$ = 4.34, SD = .60) บรรยากาศภายในองค์กร ($\bar{X}$ = 4.29, SD = .63) แรงจูงใจในการปฏิบัติงาน ($\bar{X}$ = 4.25, SD = .73) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ความสัมพันธ์ภายในองค์กร ($\bar{X}$ = 4.24, SD = .67) รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับปัจจัยการบริหารของสถานศึกษาเอกชน กลุ่มเขตกรุงเทพมหานคร (n = 234)

ปัจจัยการบริหารของสถานศึกษาเอกชน	ระดับการปฏิบัติ		แปลผล
	$\bar{X}$	SD	
การกำหนดนโยบายการบริหารและปฏิบัติงาน	4.39	.63	มาก
แรงจูงใจในการปฏิบัติงาน	4.25	.73	มาก
ลักษณะงาน	4.38	.58	มาก
ความสำเร็จของงาน	4.34	.60	มาก
ความสัมพันธ์ภายในองค์กร	4.24	.67	มาก
บรรยากาศภายในองค์กร	4.29	.63	มาก
รวม	4.32	.58	มาก

3. ระดับการพัฒนาสมรรถนะของครูในศตวรรษที่ 21 กลุ่มเขตกรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.46, SD = .45) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด โดยเรียงค่าเฉลี่ยสูงสุดไปหาค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ การบริการที่ดี ($\bar{X}$ = 4.64, SD = .45) จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ ($\bar{X}$ = 4.61, SD = .47) การพัฒนาผู้เรียน ($\bar{X}$ = 4.56, SD = .50) และการบริหารจัดการชั้นเรียน ($\bar{X}$ = 4.56, SD = .49) การทำงานเป็นทีม ($\bar{X}$ = 4.54, SD = .49) และอยู่ในระดับมาก โดยเรียงค่าเฉลี่ยสูงสุดไปหาค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ คือ ภาวะผู้นำของครู ($\bar{X}$ = 4.46, SD = .52) การมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน ($\bar{X}$ = 4.38, SD = .54) การบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X}$ = 4.35, SD = .58) การพัฒนาตนเอง ($\bar{X}$ = 4.34, SD = .57) การวิเคราะห์สังเคราะห์และวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน ($\bar{X}$ = 4.32, SD = .53) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ได้แก่ การสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชน ($\bar{X}$ = 4.25, SD = .75) รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการพัฒนาสมรรถนะของครูในศตวรรษที่ 21 กลุ่มเขตกรุงเทพมหานคร (n = 234)

การพัฒนาสมรรถนะของครูในศตวรรษที่ 21	ระดับการปฏิบัติ		แปลผล
	$\bar{X}$	SD	
การมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน	4.38	.54	มาก
การบริการที่ดี	4.64	.45	มากที่สุด
การพัฒนาตนเอง	4.34	.57	มาก
การทำงานเป็นทีม	4.54	.49	มากที่สุด
จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ	4.61	.47	มากที่สุด
การบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้	4.35	.58	มาก
การพัฒนาผู้เรียน	4.56	.50	มากที่สุด
การบริหารจัดการชั้นเรียน	4.56	.49	มากที่สุด
การวิเคราะห์ สังเคราะห์และวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน	4.32	.53	มาก
ภาวะผู้นำของครู	4.46	.52	มาก
การสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชน	4.25	.75	มาก
รวม	4.46	.45	มาก

4. ความสัมพันธ์ระหว่าง ปัจจัยการบริหารกับการพัฒนาสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 ของสถานศึกษาเอกชน กลุ่มเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ปัจจัยการบริหารสถานศึกษาของสถานศึกษาเอกชน กลุ่มเขตกรุงเทพมหานคร ในภาพรวมมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการพัฒนาสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 อยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มี 3 ด้าน มีความสัมพันธ์ อยู่ในระดับสูง คือ ลักษณะงาน ความสำเร็จของงาน และบรรยากาศภายในองค์กร ส่วนอีก 3 ด้าน มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง คือ การกำหนดนโยบายฯ แรงจูงใจในการปฏิบัติงาน และความสัมพันธ์ภายในองค์กร รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 3

การกำหนดนโยบายฯ (x_1) มีความสัมพันธ์สูงสุดกับการพัฒนาสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 ในการบริการที่ดี ($r_{x_1y_2} = .582$) โดยมีความสัมพันธ์ อยู่ในระดับปานกลาง อาจเป็นเพราะครูบางท่านยังขาดความเต็มใจ และไม่มีความสุขในการให้บริการแก่ผู้เรียนและผู้อื่น และการสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนมีความสัมพันธ์ต่ำสุด ($r_{x_1y_{11}} = .423$) ครูยังขาดความสร้างความสัมพันธ์ที่ดี และขอความร่วมมือกับชุมชนโดยมีความสัมพันธ์กับการพัฒนาสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 อยู่ในระดับปานกลาง ($R_{x_1y} = .588$)

แรงจูงใจในการปฏิบัติงาน (x_2) มีความสัมพันธ์สูงสุดกับการพัฒนาสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 ในด้านจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ ($r_{x_2y_3} = .575$) โดยมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง ครูบางคนไม่มีกัลยาณมิตรต่อผู้เรียน เพื่อนร่วมงาน และผู้รับบริการ และการวิเคราะห์ สังเคราะห์และวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียนมีความสัมพันธ์ต่ำสุด ($r_{x_2y_9} = .430$) ครูยังขาดการวิเคราะห์จุดเด่น จุดด้อย อุปสรรคและโอกาสของการวิจัยเพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนโดยมีความสัมพันธ์กับการพัฒนาสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 อยู่ในระดับปานกลาง ($R_{x_2y} = .590$)

ลักษณะงาน (x_3) มีความสัมพันธ์สูงสุดกับการพัฒนาสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 ในด้านจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ ($r_{x_3y_5} = .608$) โดยมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูงเพราะครูเป็นผู้ปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับอุทิศตนเพื่อประโยชน์ของวิชาชีพเป็นแบบอย่างที่ดี มีความรู้ความสามารถและความถนัด และการสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนมีความสัมพันธ์ต่ำสุด ($r_{x_3y_9} = .448$) อาจเป็นเพราะว่าครูในสถานศึกษาเอกชนมีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างครู ผู้ปกครองชุมชนและองค์กรอื่น ๆ ทั้งภาครัฐ เอกชนให้เข้ามาสนับสนุนส่งเสริมการจัดเรียนรู้น้อย โดยมีความสัมพันธ์กับการพัฒนาสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 อยู่ในระดับสูง ($R_{x_3y} = .637$)

ความสำเร็จของงาน (x_4) มีความสัมพันธ์สูงสุดกับการพัฒนาสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 ในการพัฒนาตนเอง ($r_{x_4y_3} = .619$) โดยมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง เพราะครูมีการพัฒนาตนเองแสวงหาความรู้ตลอดเวลาทำให้เป็นที่ยอมรับจากผู้บริหารและเพื่อนร่วมงานสามารถรับมอบหมายงานและทำงานได้สำเร็จ และการวิเคราะห์ สังเคราะห์และวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียนมีความสัมพันธ์ต่ำสุด ($r_{x_4y_9} = .503$) อาจเป็นเพราะครูยังขาดการรวบรวม จำแนกและจัดกลุ่มสภาพปัญหาของผู้เรียนเพื่อหาวิธีการแก้ปัญหาเพื่อสะดวกต่อการนำไปใช้ โดยมีความสัมพันธ์กับการพัฒนาสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 อยู่ในระดับสูง ($R_{x_4y} = .658$)

ความสัมพันธ์ภายในองค์กร (x_5) มีความสัมพันธ์สูงสุดกับการพัฒนาสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 ในด้านจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ ($r_{x_5y_5} = .566$) โดยมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง ครูบางคนไม่ปฏิบัติตามกฎ ระเบียบวัฒนธรรมที่ดีของสถานศึกษาและการวิเคราะห์ สังเคราะห์และวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียนมีความสัมพันธ์ต่ำสุด ($r_{x_5y_9} = .395$) ครูบางคนไม่มีการทำวิจัยเพื่อแก้ปัญหาในองค์กรโดยมีความสัมพันธ์กับการพัฒนาสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 อยู่ในระดับปานกลาง ($R_{x_5y} = .572$)

บรรยากาศภายในองค์กร (x_6) มีความสัมพันธ์สูงสุดกับการพัฒนาสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 ในด้านจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ ($r_{x_6y_5} = .628$) โดยมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง ครูมีความเสียสละ อุทิศตนเพื่อประโยชน์ต่อองค์กรและการวิเคราะห์ สังเคราะห์และวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน ความสัมพันธ์ต่ำสุด ($r_{x_6y_9} = .473$) โดยมีความสัมพันธ์กับการพัฒนาสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 อยู่ในระดับสูง ($R_{x_6y} = .665$)

ปัจจัยการบริหารสถานศึกษาของสถานศึกษาเอกชน กลุ่มเขตกรุงเทพมหานคร กรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์สูงสุด กับการพัฒนาสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 ได้แก่ บรรยากาศภายในองค์กรกับการพัฒนาสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 ในด้านจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ ($r_{x_6y_5} = .628$) สถานศึกษามีการสร้างบรรยากาศในองค์กรที่ดีทำให้ครูมีความสุข ยินดีให้ความร่วมมือปฏิบัติงานในองค์กร ครูและบุคลากรปฏิบัติตนดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงได้เหมาะสมกับสถานะของตนเอง และปัจจัยการบริหารสถานศึกษาของสถานศึกษาเอกชน กลุ่มเขตกรุงเทพมหานคร กรุงเทพมหานคร ความสัมพันธ์ต่ำสุดกับการพัฒนาสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 ได้แก่ ความสัมพันธ์ภายในองค์กรกับการวิเคราะห์ สังเคราะห์และวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน ($r_{x_5y_9} = .395$) ในด้านความสัมพันธ์ภายในองค์กร ครูยังขาดความสามัคคี มีการแบ่งพรรคแบ่งพวกในองค์กร และครูไม่มีการนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนอย่างสม่ำเสมอ

ปัจจัยการบริหารสถานศึกษาของสถานศึกษาเอกชน กลุ่มเขตกรุงเทพมหานคร กรุงเทพมหานคร รวมเฉลี่ยทุกด้าน (x) มีความสัมพันธ์สูงสุดกับการพัฒนาสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 ในด้านจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ ($r_{xy_5} = .640$) โดยมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง และการวิเคราะห์สังเคราะห์และวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน มีความสัมพันธ์ต่ำสุด ($r_{xy_9} = .507$) โดยมีความสัมพันธ์กับการพัฒนาสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 อยู่ในระดับสูง ($R_{xy} = .679$)

ตารางที่ 3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการบริหารสถานศึกษากับการพัฒนาสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 ของสถานศึกษาเอกชน กลุ่มเขตกรุงเทพมหานคร (n=234)

การบริหาร สถาน ศึกษา (X)	การพัฒนาสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 ของสถานศึกษาเอกชน กลุ่มเขตกรุงเทพมหานคร											รวม
	Y ₁	Y ₂	Y ₃	Y ₄	Y ₅	Y ₆	Y ₇	Y ₈	Y ₉	Y ₁₀	Y ₁₁	
	การมุ่ง ผลสัมฤทธิ์ ในการ ปฏิบัติงาน	การ บริการ ที่ดี	การ พัฒนา ตนเอง	การ ทำงาน เป็นทีม	จริยธรรม และ จรรยา บรรณ วิชาชีพ	การ บริหาร หลักสูตร และการ จัดการ เรียนรู้	พัฒนา ผู้เรียน	บริหาร จัดการ ชั้นเรียน	วิเคราะห์ สังเคราะห์ และวิจัย เพื่อ พัฒนา ผู้เรียน	ภาวะ ของครู	การ สร้าง สัมพันธ และความ ร่วมมือ กับ ชุมชน	เฉลี่ย ทุก ด้าน
การกำหนด นโยบาย (X ₁)	.532**	.582**	.517**	.509**	.522**	.456**	.500**	.538**	.476**	.463**	.423**	.588**
แรงจูงใจใน การปฏิบัติ งาน (X ₂)	.502**	.528**	.548**	.505**	.575**	.480**	.480**	.501**	.430**	.472**	.479**	.590**
ลักษณะงาน (X ₃)	.575**	.603**	.574**	.582**	.608**	.487**	.512**	.539**	.499**	.548**	.448**	.637**
ความสำเร็จ ของงาน (X ₄)	.601**	.555**	.619**	.568**	.588**	.525**	.546**	.598**	.503**	.530**	.506**	.658**
ความสัมพันธ์ ภายใน องค์กร(X ₅)	.518**	.528**	.545**	.560**	.566**	.436**	.492**	.487**	.395**	.410**	.425**	.572**
บรรยากาศ ภายใน องค์กร(X ₆)	.620**	.607**	.603**	.589**	.628**	.544**	.562**	.542**	.473**	.503**	.532**	.665**
รวมเฉลี่ย ทุกด้าน (X)	.612**	.623**	.624**	.607**	.640**	.536**	.566**	.587**	.507**	.535**	.517**	.679**

หมายเหตุ : **p < .01

5. ปัจจัยการบริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 จาก การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ โดยวิธี Stepwise พบว่า ปัจจัยการบริหารสถานศึกษาที่สามารถทำนายผลการพัฒนาสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 ได้ดีที่สุด ได้แก่ ด้านบรรยากาศภายในองค์กร ด้านความสำเร็จของงาน ด้านลักษณะงาน ด้านความสัมพันธ์ภายในองค์กรโดยมีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R²) เท่ากับ .513 สามารถพยากรณ์ การพัฒนาสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 ของสถานศึกษาเอกชน กลุ่มเขตกรุงเทพมหานคร ได้ร้อยละ 50.50 รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณปัจจัยการบริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 ของสถานศึกษาเอกชน กลุ่มเขตกรุงธนใต้ กรุงเทพมหานคร โดยวิธี Stepwise (n=234)

ตัวแปร	R	R ²	Adjusted R ²	Std. error	F	p
(X ₆)	.665 ^a	.442	.440	.33809	183.735	.000**
(X ₆) (X ₄)	.703 ^b	.494	.490	.32250	420.214	.000**
(X ₆) (X ₄) (X ₃)	.710 ^c	.504	.497	.32016	112.955	.000**
(X ₆) (X ₄) (X ₃) (X ₅)	.717 ^d	.513	.505	.31776	60.409	.000**
**p < .01						
a. Predictors: (Constant) ด้านบรรยากาศภายในองค์กร						
b. Predictors: (Constant) ด้านบรรยากาศภายในองค์กร, ด้านความสำเร็จของงาน						
c. Predictors: (Constant) ด้านบรรยากาศภายในองค์กร, ด้านความสำเร็จของงาน, ด้านลักษณะงาน						
d. Predictors: (Constant) ด้านบรรยากาศภายในองค์กร, ด้านความสำเร็จของงาน, ด้านลักษณะงาน, ด้านความสัมพันธ์ภายในองค์กร						

สมการพยากรณ์ปัจจัยการบริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 ของสถานศึกษาเอกชน กลุ่มเขตกรุงธนใต้ กรุงเทพมหานคร ในรูปแบบคะแนนดิบ คือ

$$\hat{Y} = 1.944 + .292(X_6) + .213(X_4) + .210(X_3) - .138(X_5)$$

สมการพยากรณ์ปัจจัยการบริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 ของสถานศึกษาเอกชน กลุ่มเขตกรุงธนใต้ กรุงเทพมหานคร ในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน คือ

$$\hat{Z} = .409(Z_{x_6}) + .258(Z_{x_4}) + .269(Z_{x_3}) - .205(Z_{x_5})$$

ปัจจัยการบริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 ของสถานศึกษาเอกชน กลุ่มเขตกรุงธนใต้ กรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย ด้านบรรยากาศภายในองค์กร (X₆) ด้านความสำเร็จของงาน (X₄) ด้านลักษณะงาน (X₃) และด้านความสัมพันธ์ภายในองค์กร (X₅) และสามารถพยากรณ์การพัฒนาสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 ของสถานศึกษาเอกชน กลุ่มเขตกรุงธนใต้ กรุงเทพมหานคร ร่วมกันอธิบายได้ร้อยละ 50.50 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยพหุคูณต่อปัจจัยการบริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 ของสถานศึกษาเอกชน กลุ่มเขตกรุงธนใต้ กรุงเทพมหานคร โดยวิธี Stepwise (n=234)

ตัวแปรอิสระ (ตัวพยากรณ์)	B	Std. Error	Beta	t-value	P value
ด้านบรรยากาศภายในองค์กร (X ₆)	.292	.057	.409	5.082	.000**
ด้านความสำเร็จของงาน (X ₄)	.213	.071	.285	3.019	.003**
ด้านลักษณะงาน (X ₃)	.210	.075	.269	2.813	.005**
ด้านความสัมพันธ์ภายในองค์กร (X ₅)	-.138	.065	-.205	-2.118	.035*
ค่าคงที่ (Constant)	1.944	.166		11.715	.000**
R = .717 ^d R ² = .513 Adjusted R ² = .505 Std. Error = .31776 F = 60.409 *p < 0.05, **p < 0.01					

อภิปรายผลการวิจัย

1. ปัจจัยการบริหารของสถานศึกษาเอกชน กลุ่มเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 ของสถานศึกษาเอกชน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารสถานศึกษาเอกชนมีนโยบายและปฏิบัติงาน 5 ประการ สอดคล้องกับ อรรถพร ทิมครองธรรม (2560) หากผู้บริหารปฏิบัติภารกิจทั้ง 5 ประการ โดยกำหนดนโยบายที่พัฒนาความสามารถของบุคคลมีลักษณะงานที่ได้รับมอบหมายที่เหมาะสมก็จะช่วยให้ครูเกิดการพัฒนาตนเองอย่างเต็มที่ การได้รับลักษณะงานตรงกับความรู้ความสามารถที่มีการได้รับอิสระในการใช้ความคิดริเริ่มในการสร้างสรรค์งานหรือการปฏิบัติหน้าที่ และถ้าโรงเรียนมีการส่งเสริมในเรื่องการฝึกอบรมในด้านต่าง ๆ ก็จะสามารถตอบสนองความต้องการพื้นฐานที่กำลังเปลี่ยนไปในยุคปัจจุบัน เพราะผู้บริหารสถานศึกษาเอกชน กลุ่มเขตกรุงเทพมหานคร สามารถสร้างแรงจูงใจและบรรยากาศ ภายในองค์กรสอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการที่มีนโยบายให้ระบบบริหารงานบุคคลของครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษามีความเป็นธรรม สร้างขวัญ และกำลังใจ ส่งเสริมให้ปฏิบัติงานได้อย่างเต็มศักยภาพ (สำนักงานงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560) และผู้บริหารสถานศึกษายังได้ขับเคลื่อนการจัดการปฐมวัยตามเป้าหมายและตัวชี้วัดของแผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2560 – 2579) ปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 ดังนี้ 1) ประชาชนทุกคนเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพและมีมาตรฐานอย่างทั่วถึง (Access) 2) ผู้เรียนทุกคนทุกกลุ่มเป้าหมายได้รับบริการการศึกษาที่มีคุณภาพตามมาตรฐานอย่างเท่าเทียม (Equity) 3) ระบบการศึกษาที่มีคุณภาพสามารถพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุขีดความสามารถเต็มตามศักยภาพ (Quality) 4) ระบบการบริหารจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพเพื่อการลงทุนทางการศึกษาที่คุ้มค่าและบรรลุเป้าหมาย (Efficiency) และ 5) ระบบการศึกษาที่ตอบสนองและก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของโลกที่เป็นพลวัต และบริบทที่เปลี่ยนแปลง

2. ระดับการพัฒนาสมรรถนะของครูในศตวรรษที่ 21 ของสถานศึกษาเอกชน กลุ่มเขตกรุงเทพมหานคร เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด โดยเรียงค่าเฉลี่ยสูงสุดไปหาค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ การบริการที่ดี จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ การพัฒนาผู้เรียน และการบริหารจัดการชั้นเรียน และอยู่ในระดับมาก โดยเรียงค่าเฉลี่ยสูงสุดไปหาค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ภาวะผู้นำของครู การมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน การบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาตนเอง การวิเคราะห์ สังเคราะห์และวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ได้แก่ การสร้างความสัมพันธ์ภายในองค์กร ซึ่งแสดงว่าครูมีการพัฒนาคุณลักษณะครูในศตวรรษที่ 21 ทั้งนี้เนื่องจากครูศตวรรษที่ 21 ของสถานศึกษาเอกชน กลุ่มเขตกรุงเทพมหานคร ได้ กรุงเทพมหานคร มีการแสวงหาความรู้ที่หลากหลายเพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการแก้ปัญหา พัฒนาตนเอง พัฒนางานได้อย่างเหมาะสมเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ทะเวศร์ ศรีบริศ (2560) ได้ศึกษาระดับและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะหลักของครู

3. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการบริหารกับการพัฒนาสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 ของสถานศึกษาเอกชน กลุ่มเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า มีความสัมพันธ์เป็นบวกทุกค่า ปัจจัยการบริหารกับการพัฒนาสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 ของสถานศึกษาเอกชน กลุ่มเขตกรุงเทพมหานคร ที่สามารถพยากรณ์สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 พบว่า เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย คือ การพัฒนาสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 ของสถานศึกษาเอกชน กลุ่มเขตกรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์กับสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 และสามารถพยากรณ์สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 ได้ ด้านนโยบายและการบริหารงาน และด้านความสัมพันธ์ภายในองค์กร ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสถานศึกษาเอกชน กลุ่มเขตกรุงเทพมหานครมีนโยบายและการบริหารงาน การจัดสภาพแวดล้อมของการทำงานความมั่นคง และความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน ความสัมพันธ์ภายในองค์กรเพื่อนร่วมงาน ผู้ปกครอง และชุมชน และค่าตอบแทนและสวัสดิการที่ดี ส่งผลให้ครูมีสมรรถนะตามศตวรรษที่ 21 สอดคล้องกับงานวิจัยของ ขวัญชนก บุญนาค (2563) ศึกษาปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 โรงเรียนสอนศาสนาอิสลามระดับประถมศึกษา พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 โรงเรียนสอนศาสนาอิสลาม ได้แก่ ปัจจัยด้านกลยุทธ์ ปัจจัยด้านกระบวนการ และปัจจัยด้านบุคลากร

4. ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 ของสถานศึกษาเอกชน กลุ่มเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 ของสถานศึกษาเอกชน กลุ่มเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 ได้แก่ ด้านบรรยากาศภายในองค์กร ด้านความสำเร็จของงาน ด้านลักษณะงาน และด้านความสัมพันธ์ภายในองค์กร สอดคล้องกับ อรรถพรณ ทิมครองธรรม (2560) ที่ศึกษาปัจจัยการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 พบว่า การพัฒนาวิชาชีพครูส่งผลต่อการจัดการเรียนรู้ ในศตวรรษที่ 21 ทั้งนี้หากครูได้รับการสนับสนุน และส่งเสริมจากผู้บริหารอาจทำให้ครูมุ่งมั่นในการจัดการเรียนการสอนมากขึ้น แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารของโรงเรียนสอนศาสนาอิสลามระดับประถมศึกษา มีการส่งเสริมให้ครูพัฒนาความรู้ ความสามารถด้วยการส่งเสริมให้ครูพัฒนาตนเอง สร้างวัฒนธรรมองค์กรที่ดี อันเป็นผลให้ครูได้รับการพัฒนาสมรรถนะในศตวรรษที่ 21 ได้ดียิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ปัจจัยการบริหารด้านการกำหนดนโยบายบริหารและปฏิบัติงาน ผู้บริหารควรมีการชี้แจงสร้างความเข้าใจร่วมกันเกี่ยวกับ วิสัยทัศน์ พันธกิจและเป้าหมายของสถานศึกษาก่อนปฏิบัติงาน ให้อุบลการได้ร่วมแสดงความคิดเห็น ข้อเสนอแนะในการปฏิบัติงาน มีการนิเทศ กำกับ ติดตามให้คำปรึกษาแก่ครูและบุคลากรเพื่อแก้ปัญหาต่าง ๆ อย่างทันเหตุการณ์ทุกครั้ง และควรมีเป้าหมายที่ชัดเจน ในการบริหารผู้จะมีการสนับสนุนสื่อ อุปกรณ์ และเทคโนโลยีที่ทันสมัยในการปฏิบัติงานให้มีเพียงพอ เพื่อครูจะได้จัดการเรียนการสอน อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ปัจจัยการบริหารด้านแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน ผู้บริหารสถานศึกษาควรจัดสวัสดิการต่าง ๆ ให้มีความเหมาะสมกับ ครูและบุคลากร มีค่ารักษาพยาบาล สวัสดิการค่าเล่าเรียนบุตร มีการยกย่องชมเชยครู และบุคลากรที่มีผลงานโดดเด่นมอบเกียรติ บัตร ให้ความสำคัญกับการสร้างขวัญ และกำลังใจในการปฏิบัติงานแก่ครู และบุคลากรอยู่เสมอ และสิ่งที่สำคัญควรจัดอัตรา เงินเดือน ค่าตอบแทนให้เหมาะสมกับปริมาณงานที่ปฏิบัติเพื่อเป็นแรงจูงใจในการปฏิบัติงานให้กับครู และบุคลากรที่จะได้ตั้งใจใน การทำงานและรักในองค์กรของตนเอง

3. ปัจจัยการบริหารด้านลักษณะงาน ผู้บริหารสถานศึกษาควรเปิดโอกาสให้ครูได้ใช้ความรู้ ความสามารถ และความถนัด ในการปฏิบัติงานอย่างเต็มที่ ควรให้โอกาสในการแก้ไข เมื่อเกิดการผิดพลาดในการปฏิบัติงาน ครูและบุคลากรจะได้เกิด ความเชื่อมั่นในความก้าวหน้ามั่นคงในหน้าที่การงาน ผู้บริหารควรให้ครูและบุคลากรได้สามารถตัดสินใจอย่างอิสระในการปฏิบัติงานบ้าง ในบางครั้ง

4. ปัจจัยการบริหารด้านความสำเร็จของงาน ผู้บริหารและเพื่อนร่วมงานควรชื่นชมให้กำลังใจ เมื่อบุคลากรได้มีความ รับผิดชอบทำงานได้สำเร็จถูกต้องครบถ้วน เห็นความสามารถในการปฏิบัติงานของครูและบุคลากรไว้วางใจให้รับงาน ที่มีความสำคัญ ผู้บริหารควรมีการประชุมผู้ร่วมงานทุกครั้ง เพื่อแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ของสถานศึกษา นำข้อเสนอแนะที่ได้มา ปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้งานสำเร็จลุล่วง หรือมีข้อผิดพลาดให้น้อยที่สุด

5. ปัจจัยการบริหารด้านความสัมพันธ์ภายในองค์กรผู้บริหาร ครู บุคลากร ควรใช้วาจาที่สุภาพต่อกัน แสดงความห่วงใย ต่อครูและบุคลากรเมื่อมีปัญหาหรือความกังวลใจ ให้ความช่วยเหลือต่อกันทั้งในด้านการงาน และด้านส่วนตัว ผู้บริหารช่วยเชื่อม ความสัมพันธ์ในองค์กรให้ครูและบุคลากรมีความสามัคคีช่วยเหลืองานกันอย่างเต็มที่ ไม่มีแบ่งพรรคแบ่งพวก เคารพในสิทธิของกัน และกัน รู้จักให้ ยอมรับซึ่งกันและกัน

6. ปัจจัยการบริหารด้านบรรยากาศภายในองค์กร ผู้บริหารควรสร้างบรรยากาศที่ดีในองค์กรเมื่อสถานศึกษามีการจัด กิจกรรมพิเศษ ครูและบุคลากรจะได้ยินดีให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงาน สถานศึกษามีการติดต่อสื่อสารที่สะดวกและรวดเร็วใน การปฏิบัติงาน เช่น การสร้างไลน์กลุ่มในการติดต่อกันในองค์กร สถานศึกษาควรจัดสรรพื้นที่ใช้สอยให้เหมาะสมกับจำนวนครูและ

บุคลากรใช้ประโยชน์ของพื้นที่ให้เอื้อต่อการปฏิบัติงาน อำนวยความสะดวก เครื่องมือที่มีอยู่ให้มีสภาพพร้อมใช้งาน และเพียงพอ สร้างสิ่งแวดล้อมที่ร่มรื่น ปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินของครูและบุคลากร

7. การพัฒนาสมรรถนะครู ด้านการบริการที่ดี ครูในสถานศึกษาควรมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ให้กับผู้เรียน อย่างเต็มที่ และเต็มความสามารถด้วยความเต็มใจ มีความสุขในการให้บริการแก่ผู้เรียน ผู้บริหารควรส่งเสริมให้ครูได้ศึกษาความต้องการของผู้เรียน และนำข้อมูลไปใช้ในการปรับปรุงการเรียนรู้ของผู้เรียน ส่งเสริมให้ครูได้ร่วมกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ส่วนรวมเมื่อมีโอกาส

8. การพัฒนาสมรรถนะครูด้านจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ ครูควรมีความเป็นกัลยาณมิตรต่อผู้เรียน เพื่อนร่วมงาน และผู้รับบริการ ปฏิบัติตนตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และวัฒนธรรมที่ดีของสถานศึกษา ผู้บริหารควรส่งเสริมให้ครูปฏิบัติตนและดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงให้เหมาะสมกับสถานะของตนเอง และควรเป็นแบบอย่างที่ดีในการส่งเสริมผู้อื่นให้ปฏิบัติตามหลักจริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพครู

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยต่อไป

1. ควรศึกษาแนวทางเสริมสร้างความสัมพันธ์ภายในองค์กร ซึ่งผู้บริหารสถานศึกษาควรสร้างความเข้าใจให้บุคลากรทุกคนในองค์กรเข้าใจถึงความสำคัญของการเป็นองค์กร สร้างบรรยากาศที่สนับสนุนและตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนรู้ รวมทั้งเรียนรู้จากความผิดพลาด และความสำเร็จเพื่อการปรับปรุงและพัฒนาการทำงานต่อไป

2. ควรศึกษาแนวทางในการพัฒนาความสัมพันธ์ภายในองค์กรและภายนอกองค์กร เพื่อให้สถานศึกษาเป็นที่ยอมรับของชุมชน ครูและบุคลากรก็ทำงานอย่างมีความสุข สร้างสัมพันธ์ที่ดี สามารถดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ได้อย่างสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

3. ควรศึกษาโดยการวิจัยผสมผสานวิธีเพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกของทุกกลุ่มงานที่เกี่ยวข้องเพื่อพัฒนาการศึกษาของสถานศึกษาเอกชน ต้นสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ควรนำผลงานวิจัยนี้ไปเป็นแนวทางในการวางแผนพัฒนาสมรรถนะของครูให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

ขวัญชนก บุญนา. (2563). ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 โรงเรียนสอนศาสนาอิสลามระดับประถมศึกษา. วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา, 13(1), 62-77.

ฉัตรชัย หวังมีจมี. (2560). สมรรถนะของครูไทยในศตวรรษที่ 21: ปรับการเรียนรู้เปลี่ยนสมรรถนะ. วารสารสถาบันเสริมศึกษาและทรัพยากรมนุษย์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 12(2), 47-63.

ณรงค์ พิพัฒนาศัย. (2557). นโยบายรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ประจำปีงบประมาณ 2558 5 นโยบายทั่วไป 7 นโยบายเฉพาะ และ 10 นโยบายเร่งด่วน. สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. <http://www.bic.moe.go.th/images/stories/pdf>

ณัฐกฤตา ยติกุลเกียร และพงษ์ภิญโญ แม้นโกศล. (2564). ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1. บัณฑิตวิทยาลัย DPU, 2, 196-213.

ทะเวอร์ ศรรบศึก. (2560). ศึกษาระดับและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะหลักของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24. ปริญญาคูศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยสารคาม.

- ประกาศคณะกรรมการคุรุสภา. (2556). เรื่อง สารความรู้ สมรรถนะและประสบการณ์วิชาชีพของผู้ประกอบวิชาชีพครู ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา และศึกษานิเทศก์ตามข้อบังคับคุรุสภา ว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ พ.ศ. 2556. (13, พฤศจิกายน, 2556 จารักษกิจจานุเบกษา. เล่ม 130 ตอนพิเศษ 156 ง. 43-54.
- มุนีเราะห์ สาและอาเร. (2561). การบริหารโรงเรียนตามหลักการบริหารจัดการที่ดีในอิสลามของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดนราธิวาส. ปรินญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและการจัดการการศึกษาอิสลามมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- โรงเรียนอันวาล์อิสลาม. (2563). รายงานผลการประเมินตนเองสถานศึกษา ปีการศึกษา 2563. กรุงเทพฯ: โรงเรียนอันวาล์อิสลาม.
- วนิดา ภูธานี. (2564). การพัฒนาสมรรถนะของครูเพื่อการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21: กรณีโรงเรียนบ้านนาตาลคำข้า. วารสารวิชาการและวิจัย มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. 113,155-168.
- วิจารณ์ พานิช. (2556). วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษ ที่ 21. กรุงเทพมหานคร: มูลนิธิสดศรี-สฤษดิ์วงศ์.
- วิจารณ์ พานิช. (2558). แนวโน้มการบริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21. สงขลา: คณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2553). คู่มือการประเมินสมรรถนะครู สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2553. โรงเรียนเทศบาลตำบลแม่คำ(แม่คำสบเป็นราษฎร์นุกูล). <http://www.tmk.ac.th/teacher/capacity.pdf>
- สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. (2562). ประกาศคณะกรรมการคุรุสภาเรื่อง รายละเอียดของมาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพครูตามข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ(ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- อรพรรณ ทิมครองธรรม. (2560). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษ ที่ 21 ของสหวิทยาเขตเบญจบุรพาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- อารียา อีร์วัช. (2560). การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาทักษะศตวรรษที่ 21 สำหรับครู ในวิทยาลัยเทคโนโลยีควานันท์. ดุษฎีนิพนธ์สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.
- Partnership for 21st Century Skills. (2008). 21st Century skills education and competitiveness: a resource and policy guide. Partnership for 21st Century Skills: Tuscon.
- UNESCO. (2011). A Guide to education for sustainable development coordination in Wiggins, G. And McTighe, J. (2005). Understand Asia and the Pacific. UNESCO Bangkok. www.unescobkk.org/resources/e-library/publications/article

